

[Kofod-Svendsen]

Vi takker for, at der er tilkendegivet et flertal for at finde en løsning. SF nævnte, om man yderligere kunne koordinere nogle ting. Det må selvfølgelig afhænge af, om man vælger SU-reglerne; ellers bliver det knap så naturligt.

Men vi vil med et åbent sind gå ind i udvalgsarbejdet og kan konstatere, at der skulle være et flertal for at finde en løsning, som er hensigtsmæssig, og som vil være til hjælp for de studerende, som har brug for den hjælp, vi mener der er behov for. Dermed er vi yderst tilfredse, for så tegner der sig et flertal for, at vort sigte kan blive imødekommet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbetlutning om indførelse af omsorgsdage med fuld lønkompensation.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Efter forslaget fra SF skal regeringen pålægges at fremsætte forslag om, dels at retten til fravær ved barnets første sygedag med fuld løndækning udvides til hele arbejdsmarkedet, dels at hver af forældrene herudover afhængigt af barnets alder får ret til tre eller fem dages fravær årlig pr. barn ligeledes med fuld løndækning. Enlige forældre får efter forslaget dobbelt fraværret.

Som bekendt har spørgsmålet om forældres muligheder for pasning af syge børn og det bredere begreb omsorgsdage flere gange tidligere været drøftet her i Folketinget, senest den 9. november 1990, hvor SF's lovforslag om ændring af dagpengeloven var til første behandling. En bestemmelse om omsorgsdage med ret til dagpenge var da en del af forslaget.

Ved denne lejlighed sagde den daværende socialminister, at spørgsmålet om omsorgsdage og frihed ved barnets sygdom i høj grad hører hjemme i forhandlingerne mellem lønmodtagere og arbejdsgivere. På store dele af arbejdsmarkedet har det været muligt at indgå aftaler om fravær ved barnets første sygedag. Det er vel det bedste bevis på, at disse problemer med fravær ved børns sygdom kan klares ved forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Det er så op til arbejdsmarkedets parter at prioritere de ønsker, der er, om forbedringer på området.

Det er derfor fortsat regeringens holdning, at arbejdsmarkedets parter selv må forhandle sig til rette på dette område, også selv om jeg kan se nogle rigtige elementer i tanken om at forbedre børnefamiliernes vilkår med omsorgsdage.

Jeg mener i øvrigt, at den foreslåede ordning med fuld lønkompensation er en meget udgiftskrævende ordning. De økonomiske konsekvenser af den del af lovforslaget, der vedrører 3-5 dage ud over børnenes første sygedage, kan med usikkerhed opgøres til ca. 1,1 mia. kr., som SF har vurderet dem til. Dog skal det bemærkes, dels at specielt forudsætninger om udnyttelsesgraden på 33 er særdeles usikker, dels at der i bemærkningerne til lovforslaget ikke synes at være regnet med udgifter til udvidelse til hele arbejdsmarkedet af retten til fravær med fuld løndækning ved barnets første sygedag.

Desuden skal man være opmærksom på, at der skal opbygges et ikke ubetydeligt administrativt apparat, for at den af SF foreslåede ordning kan gennemføres. Jeg vil gerne gøre opmærksom på baggrunden for, at min forgænger i maj 1990 nedsatte et udvalg til at se på spørgsmålet om forældres pasning af syge børn.

Baggrunden var, at man især fra LO's side var interesseret i inden de forestående overenskomstforhandlinger at få belyst forskellige modeller økonomisk og administrativt. Det var således forudsat, at de opstillede modeller kunne indgå i de kommende overenskomstforhand-